

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

TREI INIMI — SAU, POATE, UNA SINGURĂ...

Dan Deșliu

Ce mă îndeamnă să-l reunesc în amintire pe cei trei?
Gândindu-mă bine, îmi dau seama că între figurile lor există felurite apropieri: unele din de hazard, altele de fondul lucrurilor. Nu am însă intenția să întocmesc un inventar. Mă voi mărgini să redau câteva crâmpeie de viață, așa cum le-am aflat în puținele cazuri petrecute împreună. Trag nădejde că lectorul va izbuti să facă distincția între esențial și secundar, în ciuda modului întortochiat în care m-am deprins să povestesc.

Pe F. l-am cunoscut în toamna lui '60, în podișul Ardealului. Străbăteam cu un fost prieten locurile istorice unde s-a ținut adunarea de la 1848, unde a zburat Vlaicu, la începutul secolului. Din mers, F. ne vorbea despre lucruri diverse: despre timpuri, despre țărani cu două suflete, despre o bătaie cumplită, din tinerețe. Avea darul să amestece, în chip ciudat și agreabil, episoade recente din viața sa, istorii de-acum treizeci de ani și mai bine, din vremea când l-a adus măicușă la țară, și l-a dat în mîna lui Vasile Tulea, maestru binalist, „Dumnezeu în meseria lui...”.

— Tot bădăln m-au adus, că nu vream să merg: îmi era urît de oraș ca de-o strălătită.

Din dreapta, o mică locomotivă Diesel suferă scurt, parc-ar zice: Atenție, am treabă! Adevărat, era treabă; duce niște vagoane cu plăci aglomerate la „Placaje”.

— Hei, — face omul nostru — cine-ar fi zis că o să umble trenul pe ritul ăsta? În octombrie erau aici coceni, acu', uite locomotivă!

Să o clipească ochii după vagoane. O brază arsă de vînt e as zădărnici și are un lucru proaspăt, care se armonizează perfect cu timpurile albe, cu haina de catifea castanie, cu privirea albastru-albastră...

— Și cînd te gîndești cu cine am pornit să pîrăiesc — adăugă, întorcîndu-se spre mine. Mai toți, țărani cu două suflete — și știam de la Tîrnăveni.

Vede că ne mirăm și zîmbesc.

— Știi, unii săteni lucrau și-n fabrică, ză-lieși, aveau și petișul lor de pîmînt; din primăvară pînă-n toamnă, rar dau pe-acasă. De la ogor la fabrică, de la fabrică la ogor. Venen, murea cu de mîncare, în capătul locului: omul mîncă, hodiea un ceas-două, și hai tar înapoi, la combinat... Țărani cu două suflete adică un suflet îl suflă-n uzină, altul pe tarîna. Aici am început tot cu ei. Mai întîi le pîsa doar de plată, de hainele de protecție, de poveștile de pe-acasă... Acu-s trei săptămîni, vine un paznic, unul din Sînel, — zice către mine: tovarășe Ioane, de ce s-au lăsat șose saci neadăpostii, de ploaie pe ei și se face cimentul pîtră? De ce s-a preparat un meter pastă colorantă și s-a folosit o nimica toată și restul s-a zvîrlit?

Toceam lucrăm la o dare de seamă, și-am vrut să-l întreb: da ce-i treaba ta? M-am răzgîndit și-am tăcut: cum drac' să nu fie? Or, acum zece ani, cînd ne zăbeam să-l lămurim cu primele gospodării, aș fi crezut eu că o să lucrăm împreună, pe șantierul Combinatului, și-o să vină să mă ia de scurt, de ce se risipea materialele? Adevărat, l-am spus eu umita o vorbă, mai demult, după istoria de la Chinciuș...

— La Chinciuș? Ce istorie? — întreabă celălalt, tot de prin partea locului.

— Ei, o istorie veche, de prin 1950... Niște nepricepuți încuraseră tabelul pentru intrare în gospodărie, cu un tabel de înscrisuri la lemne. Nu vă mai spun ce petrecere a ieșit! Unul, din fîrbiștea, m-a lovit cu o sfîr-mătoare de porumb — din acelea cu care se jupoaie bobii de pe stîlulești. M-am uitat la el — om bătrîn, aducea cumva cu taică-meu — și m-a luat așa, de la inimă... Sărăciți oameni, ce știau ei? Poate că de băut trebuiau bătuți născă gura-cască, numai nu noi, că noi pentru dinșii ne zburcăm! Atunci l-am spus eu moșului vorbele alea... După ani, la un 23 August, m-am întîmplat la masă, în colectivă, între ei și fîe-să; femeta s-a uitat la mine, s-a uitat în bîd și — ce l-o fi venit — pune paharul jos și zice: vai, bade Ioane, parcă te-ai cum l-ai spus dumneatale tată, că mai mîncă-veți pîtă într-oaltă!

Rise scurt și tăcu; celălalt întrebă apoi despre o echipă de săpători dintr-un sat nu departe, și se luă cu altele... Mă, nu știu de ce, îmi tot suna în minte: „Sărăciți oameni, ce știau ei?” Și dintr-o dată n-am mai fost acolo, lîngă apa Tîrnavei; lădă-mă pe undeva, prin Sătmăr, și-n fața mea stă un bărbat voinic, cam pintecos, cu fața rotundă, cu părul rar și mustață tăiată scurt, ungu-rește.

— Biești oameni, ce știau ei? — zice, clătîindu-și capul cărunt. Ei altfel de partide apucaseră...

Prin 1946 trebuia să meargă la Negrești un nou secretar de partid. Tovarășul L. era atunci bărbat voinic, însă cu păr mai des și mai negru. Iată-l descinzînd în capitala Oasului unde, vorba cîntecului:

„Nici acela nu-l fîcior,
Că-n-a-re la chior
Trei cuțite și-un pistol
Și-o iagă de monopol”.

— Oameni buni, înrîndiți de neatră — așa erau oșenii odinioară — își urmează povestea tovarășul L. Eu l-am văzut bîd rachi din spîr denaturat. Bărbații mai ales, dar și femeile. Ce să te miri că oșanul, dintr-o așchie de vorbă, era cu brișca-n mînd și nu se mai uita unde dă...

„Abia luasem munca la Negrești, cînd într-o după-amiază de iarnă, vine un om dintr-o comună vecină și oprește șania în poarta sedului. Nici una, nici două, buf, îi sare o mogildeață-n spinare! Noroc de cojoc și de zăpadă — era zăpadă mare în anul ăla — altfel, acolo răminea, cu brișca-nre umeri. Auzim strigăte, ieșim cîțiva în ogradă și, cînd văd eu care-l situația, îl prind pe cuțitar cu o mîndă de chică și cu aialtă de turul nădragilor și-l zvîrlu drept în odaie, prin ușa deschisă. Ei, acu leagă-l și lasă-l se răcorească, să vedem ce l-a căsunat. Mai tîrziu s-a lămurit că n-avea nimic cu ăl la care sîrise, însă era beat turtă și-l semuise cu un Vasile al lui Ion, care-l înjurase de mamă cu doi ani mai-nainte...”

Bine. Am isprăvit sfîda, ne vedem de treabă. Peste vreun sfert de ceas, bădă în poartă, hărmălate grozav. Deschid fereastra să aflu ce-l...

— Să-i dați drumu' lui Ghio! — strigă cineva. Să-i dați drumu', că de nu, punem foc! Ies în prag și cobor spre oameni. Îndată am simțit că dau să mă împresoare. Ce-mi trece prin cap, bag mîna-n buzunarul din dreapta și mă duc înainte, uitîndu-mă țintă la fiecare. Cercul s-a desfăcut: s-a luminat o cărușă printre felinare.

— Ce-i fraților? Cui vreți să puneți foc?
— De ce l-ați închis pe cutare-năuntru?
— Fîndă-l beat și-a sîrit cu brișca la om. Îl ținem pînă se desmeticește p-o-ormă-l dăm în mîna cui se cuvine ca să-l judece și să capete ce-a cădat.

Îl văd că se folese, se îndeasă, murmură ceva între dinșii; apoi unul, din umbră:

— Da! ce îi mîna în buzunar? Ai cumva armă?

— Am! zic eu, serios. Și fac un pas spre cel ce vorbea. Era unul cu obrazul scobit de vîrsat. Celălalt se strîngea țărîși de pe lături. Acu, mă gîndeam, or fi lămuresc, or mi-am terminat munca la Negrești...

— Armă de foc?

— De foc! — zic.

— Nu ne arăți și nouă?

— De, știu și eu? Arma asta nu seamănă cu nici una din cîte-s pe lume!

— O, doamne-mare! Da arată-ne-o num-aș, de vedere, că ferim într-o parte!

Ce era să fac? Scot binisor „Statutul”, legat în pînă, că altceva n-aveam în buzunar, și-l vir sub nasul ăluia cu obraz însemnat: uite, toată arma ce-o port la mine!

— Ce-i asta? — se minunează flăcăul.

— Ce să fie? Legea partidului — îi răspund — că noi, printre oameni, alte arme nu folosim...

— Cum? Dumneata chiar n-ai pistol? N-ai vrut să tragi în noi?

— Bine, măi fraților — zic, așezîndu-mă pe o treaptă la intrare, — cum păcatele aș face una ca asta? Doar noi, comuniștii, sîntem din muncitori și din țărani și luptăm ca să fie oamenilor bine. Uite ce spune aici...

(Continuare în pag. 3-a)

Inaugurarea Monumentului eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism

Luni 30 decembrie a avut loc în Parcul Libertății din Capitală solemnitatea inaugurării Monumentului eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

La solemnitate au luat parte tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Boriță, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Alexandru Bîrlădeanu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Mihail Dălea, Gheorghe Gaston Marin, Gogu Rădulescu, Constantin Tuză, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, deputați ai Marii Adunări Naționale, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, conducători ai organizațiilor obștești și instituțiilor centrale, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene.

Au fost prezenți membri ai familiei dr. Petru Groza și ai familiilor Ștefan Gheorghiu și I. C. Frimu.

Monumentul, înalt de peste 48 de metri, situat pe platoul ce domină Parcul Libertății și împrejurimile, impresionează prin măreția sa, prin sobrietatea liniilor sale arhitectonice. Deasupra bazei de formă circulară se avîntă spre înălțimi cinci arce zvelte, plătate cu granit roșu.

Rotonda din interior, în care se pătrunde printr-o poartă masivă, are și ea pereții din granit roșu pe care se sprijină o boltă din mozaic aurii. Aici se află cripte acoperite cu lespezi din granit negru. Într-una din ele este depus sicriul cu rămășițele pămîntului de doctorului Petru Groza.

În centrul rotunde, pe un piedestal, strălucește o cunună din bronz. Pe terasa superioară, într-o amforă de granit va arde mereu o flăcără simbolizînd prezența veșnică a memoriei celor care și-au dă-

ruit viața pentru cauza patriei și a poporului muncitor.

Strălucind monumentul central, la o distanță de cîțiva zeci de metri, se arcuiește un hemiciclu înbrăcat cu travertin alb. În exterior, pe un taluz ușor înclinat, se află cripte acoperite cu lespezi de granit negru. În două din acestea sînt depuse rămășițele pămîntului ale lui Ștefan Gheorghiu și I. C. Frimu, militanți de seamă ai mișcării muncitorești din țara noastră.

În fața Monumentului se afla aliniat un batalion de onoare cu muzică și drapel. La intrare erau de gardă ofițeri ai forțelor noastre armate. Drapele de stat ale R. P. Romîne și standarde roșii fluturau deoparte și de alta a platoului.

Solemnitatea a început prin întoarea Imnului de Stat al R. P. Romîne.

A luat cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși,

Inaugurăm acest monument, ridicat drept un înalt omagiu adus memoriei militanților revoluționari care și-au închinat viața slujirii cu abnegație a intereselor vitale ale poporului, cauzei libertății și independenței naționale, a eliberării de exploatare și asuprire, memoriei celor care și-au adus contribuția la făurirea și întărirea forței conducătoare a proletariatului — Partidului Comunist, au desfășurat o luptă eroică împotriva regimului burghez-moșieresc, împotriva reacțiunii și fascismului, pentru instaurarea și consolidarea regimului democrat-popular și construirea ordinii socialiste.

În dragostea lor fierbinte față de patrie și popor, ei au găsit forța morală de a înfrunta prigoana și teroarea, încrederea de neclint în victoria mărețelor idei ale socialismului.

Se află aici rămășițele pămîntului ale lui Ștefan Gheorghiu și I. C. Frimu, înflăcărați militanți revoluționari, organizatori și conducători de seamă ai mișcării noastre muncitorești de la sfîrșitul secolului trecut și începutul secolului al XX-lea. Se află aici rămășițele pămîntului ale eminentului patriot și strălucit om de stat, Petru Groza, militant curajos pentru democrație și progres, care în funcțiile de înaltă răspundere ce le-a deținut în

conducerea statului democrat popular a adus o mare contribuție la făurirea și consolidarea ordinii noastre socialiste.

Pentru oamenii muncii din țara noastră, pentru tineretul nostru, devotamentul și spiritul de sacrificiu al remarcabililor militanți ieșiți din rîndurile clasei muncitoare, ale poporului, reprezintă un înalt îndemn pilduitor.

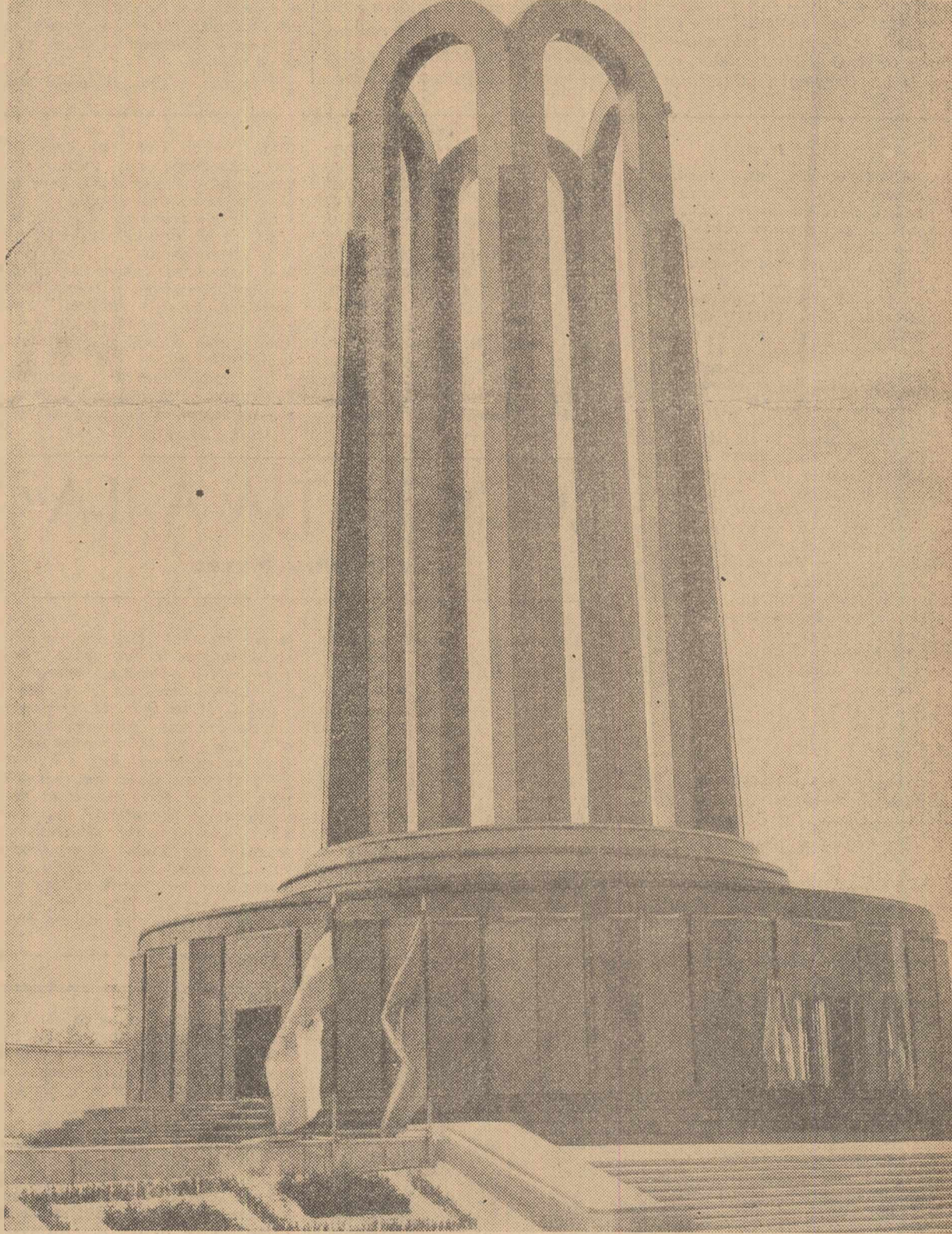
Lupta și jertfa lor n-a fost zadarnică. Visurile și idealurile atîtor generații de luptători se înfăptuiesc în zilele noastre prin munca entuziasmată a maselor populare, strîns unite în jurul încercărilor lor călăuze — Partidul Muncitoresc Român, conștiința și inima fierbinte a poporului. Înaintăm cu pași siguri, sub steagul marxism-leninismului, spre țelul măreț — construirea socialismului și comunismului.

Glorie veșnică eroilor luptei pentru libertatea și fericirea poporului, pentru victoria cauzei socialismului și a păcii!

Au răsunat solemn acordurile Internaționalei. S-au tras 21 salve de tun. În acest timp s-a aprins flacăra ce va arde veșnic deasupra monumentului.

În acordurile marșului funebru, conducătorii de partid și de stat au

(Continuare în pag. 4-a)

Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

Arhitect HORIA MAICU

În timpul solemnității inaugurării Monumentului.

TELEGRAMĂ

Tovarășului DOBI ISTVAN

președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare

BUDAPESTA

Cu prilejul celei de-a 65-a aniversări a zilei dv. de naștere, permîteți-mi ca în numele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romîne și al meu personal să vă transmit sincere și călduroase felicitări și să vă urez sănătate și noi succese în activitatea dv. de mare răspundere, consacrată construirii socialismului în Republica Populară Ungară, dezvoltării continuu a relațiilor de prietenie și colaborare dintre țările noastre și cauzei păcii.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
președintele Consiliului de Stat al
Republicii Populare Romîne

O NOUĂ UNITATE INTRATĂ ÎN FUNCȚIUNE LA ONEȘTI

Fabrica de polistiren

La combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice de la Onești, a intrat în producție o nouă unitate: fabrica de polistiren. Gama de materiale plastice realizată de industria noastră chimică se îmbogățește astfel cu un nou tip deosebit de valoros și cu largi domenii de utilizare.

Annual fabrica va produce 6.500 tone de polistiren în trei sortimente: uz general (colorat și necolorat) destinat fabricării de articole tehnice și bunuri de larg consum; expandat pentru izolații termo și fonice în construcții și rezistent la șoc, utilizat la confecționarea de plese de mașini, carcase pentru aparate de radio, frigider, aspiratoare de praf, în construcția autovehiculelor și navelor.

Ca materie primă la fabricarea polistirenului se folosește etilbenzenul obținut în rafinării prin valori-

ficarea superioară a produselor petroliere.

Tehnologia noii fabrici este livrată de firma „Petrocarbon” din Anglia. Instalațiile complexe, de un înalt grad de automatizare sînt la nivelul tehnic corespunzător celor mai moderne procedee existente.

Fabrica de polistiren de la Onești este deservită de un colectiv cu înaltă calificare.

La construcția acestei fabrici au lucrat constructori, montori și instalatori cu bogată experiență în lucrări specifice industriei chimice din unități aparținînd Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei. Folosirea sistemului de montaj pe subansamble și altor metode înaintate de lucru a permis constructorilor și montorilor să dea în producție această unitate la termenul stabilit, în numai 15 luni. (Agerpres).

TREI INIMI — SAU, POATE, UNA SINGURĂ...

(Urmare din pag. 1)

Așa le-am citit eu unor feciori din Ne-
grești primele pagini din statutul partidului...
„Mă uit la tovarășul L. și ncerc să-mi în-
chipuiesc înserarea de iarnă, mulțimea bulucită
în curtea sediului, scîlpătul felinarelor pe ză-
padă... Și parcă nu mai sint la Sătmăr, ci în
alt capăt de țară, prin părțile Craiovei, și-l
văd pe D. jucînd în horă, între colectivști și
poefi, pe-o noapte viscolasă de februarie...

Fusesse găzduitor literar la Dăbu-
leni, una din cele mai mari comune
ale țării și, după sezoane, colec-
țiști ne-au pofit la cină. Ne-am
rînduit împrejurul meselor înguste,
așezate de-a lungul pereților, împodobite cu
străchini și talgere, cu căuce și oale smălțate.
Am sorbit bors de babei din linguri de lemn
dantelat și vin roșu din tiuga cit bastonul;
am ascultat „Mierlița cînd e bolnavă” și „Fă-
nică de la Bistret”, zise de meșteri vechi; am
primit pe unii din bătrîni la învîrtind
voicnește „Galaonul”. Cu moșnegii dăia era
pasă-mi-te o poveste... În vîzusem după a-
miază la casa de cultură, în primele rînduri:
oameni la 70—80 de ani, încă limpezi la minte
și acri la vorbă. Din cînd în cînd se ridicau
și-și dădău cu părerea despre cele ce auzi-
seră, arătînd totodată cum ce-ar dori să li se
mai citească. Aici, în sala încăpătoare, unde
ne adunaserăm vreo sută de meseri, ei se a-
fluau, de asemenea, la loc de cinste în preaj-
ma oaspeților și a lui D. — pe atunci acti-
vist la raion. Băgasem de seamă că acesta
vădește, în toate împrejurările, deosebită gri-
jă pentru uncheși, el le zicea mai todeauna
„taică”, iar ei i se adresau cu „fule” sau
„dragu’ moșului”...

— Te-nțelegi cu bătrîni! — spuseli, într-o
vreme. Ești cumva de prin partea locului?
D. zîmbi într-un dînte.

— Nu-s chiar de-aci, dar nici prea de de-
parte — îmi răspunse. Moșii nu mi-s nea-
muri: avem noi o prietenie, din altele... Oa-
meni de omenie, pricepuți la multe! Într-un
timp, unii li cam lăsașeră în plată domniul;
ci-ăc, dacă-s bătrîni, la ce-ar mai fi bun? A-
m iscodit și mi s-a părut că nu-i chiar așa.
Uite, aveam destule necazuri cu via: după
cite-o iarnă mai grea, or după primăveri cu
furtună, struguri mai de loc...

— Trebuie îngropată la șase metri — zise-
ră ai bătrîni, cînd îi cercetai. Așa-i felul lo-
cului, p-act, vița cere adîncime...

Unii au ris și-au ridicat din umeri — dar
noi am făcut probe și azi gospodăriile din tot
raionul procedează astfel. Apoi — cu građu-
rile de vite și cu salvanele de oi: se repezîră
vreo cițiva la construcții costisitoare.

— Taică — ziseră moșii — da-chirpicu și
stuhu ce nărav or fi căpătat? Că-s bune de
frig și trag la preț de cinci ori mai puțin.

Ei, — și cite altele, tot așa... Treptat, s-au
dumirit mai toți că nu tot ce-i vechi e de
lepădat. Bătrîni, la vremea lor, au fost oa-
meni cu dragoste de muncă, au crescut copii
și nepoți care le fac cinste... Atunci, de ce
să-i socotim lemne moarte, buni numai de
șnape și de povești? Așa m-am gîndit și,
drept să-ți spun...

Zîmbi și tăcu. Din fruntea mesei se ridi-
case moș Mitru Bobican, cel mai vîrstnic din-
tre gazdele noastre. Parcă-l văd: smead, ple-
șuș, cu obrazul sînat, cu sprîncele stufoase
și albe, cu-o singură lumină teafără în ochiul
stîng. Învăluit în mantie ciobănească se ră-
zima în ciomag, ațîntîndu-ne de undeva, din-
tr-o negură...

— Mă, taică — zise, adresîndu-se tuturor,
ca umia singur, — ce urusei eu să vă spun?
Se clătînd ușor, a nehotărîre, apoi făcu

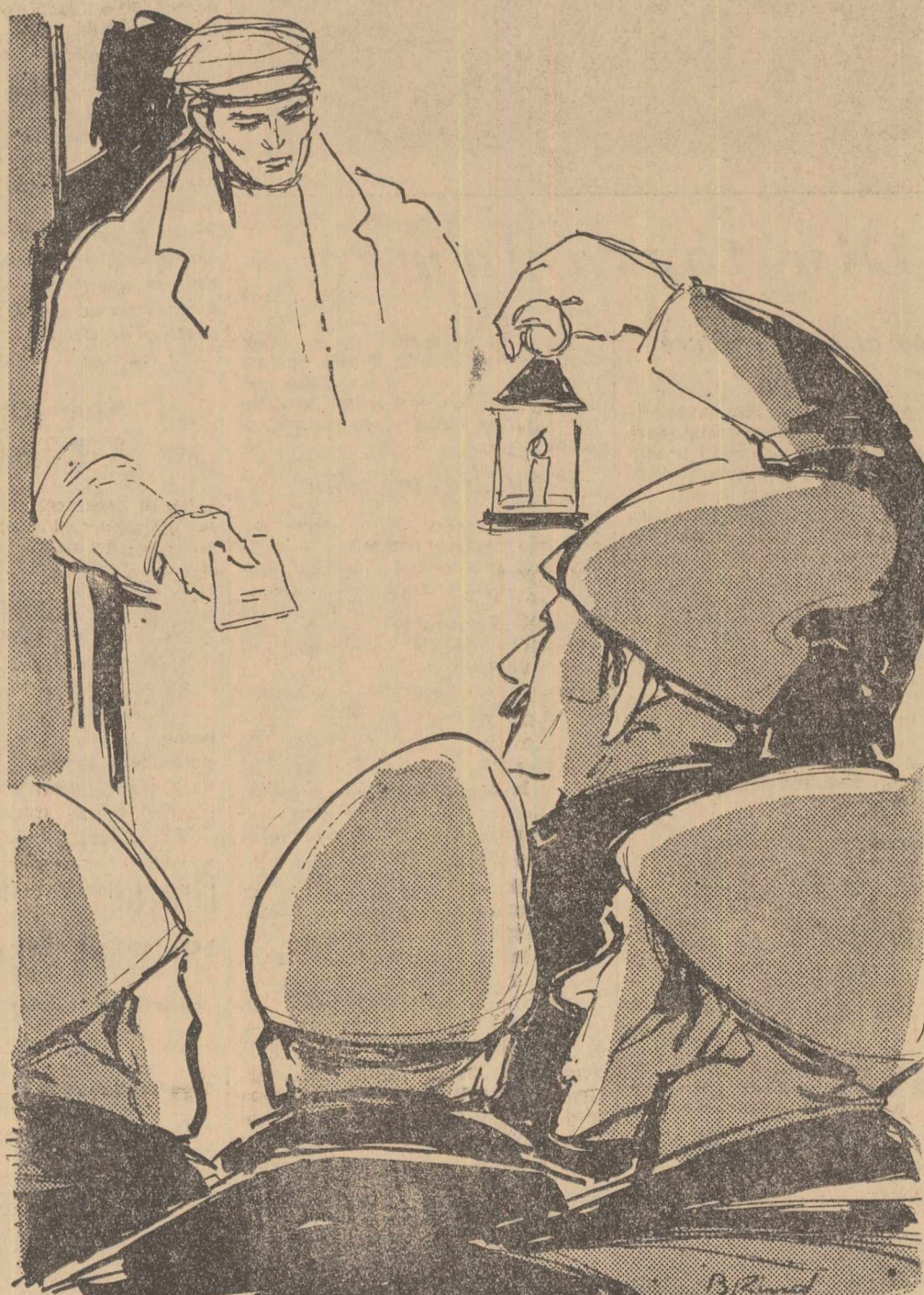
„aha!” — și-și împinse pe frunte căciula țu-
guată.

— Aha! — repetă — vezi că fusei odată cu
oile la munte și fusei și eu tînd, măi taică...
Și acolo, în munte, auzii eu un cîntec, de la
o fată! Acu, baba mea nu-i p-aci, d-ai și
poci să vă spu... Cîntecu ăla, cum era?

Își drese glasul, parc-ar fi vrut să ne cînte.
Îl priveam toți cu luare aminte. Dar el nu
cîntă, ci rosti răspicat, uitîndu-se tînt la D.:

„Mă miram ce-mi place mie:
Măruț roșu, de la vie,
Și badea de omenie...”

Așa. vezi! Ei, măi taică, apoi să ne trăiești
o mie de ani, să afli și tu de la noi și noi de
la tine!

Desen de BECA RIND

IMBOLD SPRE NOI REALIZĂRI

Gheorghe Pop

președintele Comitetului executiv
al Statului popular al regiunii
Maramureș

Anii puterii populare au șters și
în regiunea Maramureș urmele tris-
te moșnenii lăsată de orînduirea
burghezo-moșnească. Dezvoltîndu-
se continuu, regiunea Maramureș se
poate mîndri astăzi cu numeroase
realizări de seamă în toate dome-
niile de activitate.

Prin grija partidului și guvernului
s-au investit, numai în ultimii ani,
peste un miliard lei pentru dezvoltă-
rea industriei, ceea ce echivalează
cu sumele investite de capitaliști în
decurs de peste 30 de ani. Drept ur-
mare a acestor investiții a crescut
numărul minelor în exploatare, au
sporit capacitățile instalațiilor de
prelucrare a minereului, s-au cons-
truit uzine metalo-chimice, iar cele
existente au fost reutilate cu mașini
și instalații moderne. Au fost astfel
puse în valoare minele de la Baia
Borșa, Iiba-Handal și Șulor, s-a ridi-
cat Flotajia de la Băiuș, uzina electri-
că și uzina mecanică de mașini și
utilaj minier din Baia Mare; anul
trecut a fost construită stația cen-
trală de prelucrare a minereurilor
din Baia Mare și s-au reconstruit
și utilaj în întregime fabricile UNIO
și „1 Septembrie” din Satu Mare,
care fuseseră complet distruse de
trupele fasciste în timpul retragerii
lor. De asemenea, a luat ființă o se-
rie de întreprinderi care au la bază
folosirea materialului lemnos, fabrici
de piine, întreprinderi de prelucra-
rea laptei, a fructelor și legume-
lor. În momentul de față sint în
construcție barajul Strimțor-Firiza,
Combinatul pentru prelucrarea lem-
nului din Sighet și alte obiective in-
dustriale, care deschid noi perspec-
tive dezvoltării economice a regi-
unii.

Un loc important în economia re-
giunii noastre îl ocupă și industria
locală a cărei producție globală a
crescut în mod simțitor an de an.
Astfel față de anul 1955, producția
globală a crescut în anul 1963 cu 76
la sută. Numărul sortimentelor a
sporit în aceiași perioadă, de la 380
la 951, din care 532 sortimente bu-
nuri de larg consum.

Agricultura reprezintă de aseme-
nea o ramură importantă în econo-
mia regiunii noastre, Maramureșul
fiind cunoscut prin producția sa de
cereale și îndeosebi de fructe cit și
prin vitele sale de rasă brună. Regi-
mul nostru democratic-popular a asig-
urat condiții deosebite pentru dez-
voltarea producției agricole, punînd
la dispoziție unităților socialiste tot
mai multe tractoare, combine, ma-
șini agricole, îngrășăminte chimice,
semințe de mare productivitate și
specialiști necesari. În anul 1949
regiunea noastră dispunea de cîteva
tractoare; în prezent numărul trac-
toarelor a ajuns la aproape două
mii. În 1949 nu exista nici o combină
de păioase în regiune, iar astăzi uni-
tățile agricole socialiste dispun de a-
proape 800 combine. Dacă în 1950
s-au efectuat de către stațiunile de
mașini și tractoare numai cinci fe-
luri de lucrări, în urma utilizării lor
cu mașini moderne, astăzi ele exe-
cută 21 diferite lucrări în unitățile
agricole socialiste.

Ca rezultat al sprijinului acordat
de stat prin fonduri, specialiști și
mașini agricole, producția agricolă a
crescut treptat. De asemenea, au
sporit suprafețele livezilor de pomi
de la 9.900 hectare la 14.000 hectare,
iar numărul pomilor fructiferi a
crescut la 3.116.000 bucăți. În condi-
țiile completei colectivizări s-au des-
chis agriculturii din regiunea noas-
tră noi și mari perspective. Unele
rezultate pot fi consemnate încă de
pe acum: de pildă creșterea fondu-
lui de bază al gospodăriilor agricole
colective, care a ajuns la peste 212
milioane lei.

Paralel cu aceste rezultate în dez-
voltarea economică au fost obținute
în regiunea noastră și o serie de suc-
cese în domeniul gospodăresc. Pro-
ducția de energie electrică a regi-
unii a crescut de peste 4 ori față de
1938, iar numărul satelor electri-
cate a ajuns în prezent la 162 față
de 17 cite erau în anul 1945. Rețe-
lele de distribuire a apei au sporit
de la 39 kilometri, cite existau în
1950, la peste 140 kilometri, iar vo-
lumele apei potabile a crescut mai
bine de cinci ori.

O atenție deosebită s-a acordat
creșterii spațiului de locuit, mal cu
seamă în centrele muncitorești. Se
construiesc, într-un ritm fără prece-
dent, locuințe și blocuri de locuințe,
ceea ce contribuie la îmbunătățirea
condițiilor de trai ale
oamenilor muncii. Din anul 1951 și
pînă în prezent, s-au dat în folo-
sînță din fondurile statului 6.145
apartamente; cartiere noi, străzi și
centre orășenești au apărut în Baia
Mare, Baia Sprie, Vișeu de Sus, Nis-
tru, Căvinec etc. constituitul o min-
drie a constructorilor noștri. Centre
de rălaoane ca Tirgu-Lăpus,
Cehu Silvaniei, Negrești și Vișeu de
Sus au fost modernizate, schimbin-
du-li-se complet aspectul.

Regiunea noastră a moștenit din
timpul orînduirii capitaliste nu mal
mult de zece kilometri de drumuri.
Astăzi, avem în regiune drumuri
modernizate în lungime de a-
proape 250 km. În acest scop au
fost investite de către stat sume
care se ridică la peste 200 milioane
lei. Un aport de seamă la lucrările
de modernizare, reparații și între-
tineri de drumuri, ca și în numeroase
alte acțiuni gospodărești edilitare,
l-au adus cetățenii regiunii noastre
care au luat parte cu entuziasm la
diferite lucrări a căror valoare se
cifrează la peste 100 milioane lei.

O înflorire fără precedent cu-
noaște în Maramureș viața cultu-
rală. Dacă în trecut funcționau
680 unități școlare de toate ca-
tegoriile, cu un număr de circa

53.000 școlari și 2.000 cadre didactice,
în prezent, unitățile școlare din re-
giune se ridică la aproape 1.100 cu
un număr de 159.000 școlari și 7.600
cadre didactice. La Baia Mare a
luat ființă un institut pedagogic de
3 ani, care pregătește cadrele neces-
sare pentru învățămîntul general de
8 ani, iar în sate și orașe s-au cons-
truit în ultimii ani peste 500 școli
noi cu 1.600 săli de clasă. Dezvol-
tarea rețelei școlare a mers paralel
cu dotarea acestora cu mobilier
nou, cu materialul didactic necesar,
cu biblioteci, aparate de radio,
televizoare și altele.

În toate comunele din regiune, țăr-
anii muncitori au azi prilejul să
asculte conferințe, să vizioneze fil-
me și programe culturale. În fiecare
comună și sat există cămin cultural,
instituție care în trecut era aproape
neconșcută. Pentru îmbogățirea
cunoștințelor colectivis-
tilor și muncitorilor, în anii puterii
populare au fost construite 374 că-
mine culturale. În prezent funcțio-
nează pe tot cuprinsul regiunii 448
biblioteci, 4 muzee, 206 cinemato-
grafe, 8 case ralonale de cultură, 2
teatre, un ansamblu de cîntece și
dansuri, o orchestră simfonică și
1.800 formații artistice de amatori
cu 35.710 membri.

Toate acestea au fost create pen-
tru oamenii muncii. Tot pentru ei,
pentru acortirea sănătății lor, rețea-
na sanitară rurală, atît de deficitară
în trecut, a fost organizată în 150
de circumscripții. Bazinul minier
Baia Mare, care dispunea în trecut
de numai trei puncte medicale, are
astăzi 22 dispensare, 2 policlinici
muncitorești, unde lucrează medicii
specialiști care au la îndemîna
toată aparatura necesară. În mediul
rural, au luat ființă 12 spitale mixte,
numărul caselor de naștere a cres-
cut (de la 14 cite existau în 1947) la
aproape 100, sporind, în același in-
terval, de patru ori numărul medicilor.
Construcțiile spitalești deose-
bit de importante, printre care se
numără policlinica din Baia Mare,
policlinica din Satu Mare, spitalul
din Negrești, numeroasele dispen-
sare din toate comunele regiunii,
sint o mărturie vie a grijii pe care
partidul și guvernul o au astăzi față
de om.

Aceste realizări dintr-o regiune
cîndva înapoiată oglindesc poli-
tica înțeleaptă a Partidului Mun-
citoresc Român pe care oamenii
muncii o urmează cu nețărmurită
încredere vîzînd în ea calea împli-
nirii celor mai scumpe năzuinți.
Înfăptuirile de pînă acum ne întă-
resc convingerea că în anul ce vine,
oamenii muncii din regiunea Mara-
mureș, sub conducerea partidului,
vor obține noi realizări de seamă
în toate domeniile de activitate, con-
tribuînd prin munca lor plină de
elan la măreața operă de desăvir-
șire a construirii socialismului în
patria noastră scumpă.

PLUGUȘORUL

Aho, aho, dragi cititori,
Și mai vîrstnici și feciori,
Meșteri de prin mari uzine
Șantiere, schele, mine,
Ojeleri din Hunedoara,
Celerști din Timișoara,
Pădurari de prin Bihor,
Sau din Tara Dorneilor,
Lucrători de pe ogoare
Acu-n prag de sărbătoare
Pregătiți bucate-alese

Așezați-le pe mese,
C-adăstăm la fiecare
Să rostim cite-o urare

Minați, măi,
Hăi, hăi!

Ceasurile-s numărate
Pînă-n clipa cînd va bate
(Într-unul pe drum nămeșii)
Noul an, în poarta vieții.
Și în ceasurile-aceste
Precum obiceiul este,
Gîndurile întîrzie
La ce-a fost și ce-o să fie...
Anul ce ne-o părăsi,
A-mpleții în orice zi
Din a tăpilor tărie
Șiraguri de bucurie.
Sub steag roș desășurat
Tot poporul adunat,
De partid călăuzit,
Planuri mari a-năpăstuit.
Multe le-am aia în drum
Că pornim prin țară-acum.
Ne va fi drumul ușor
Că avem la plug tractor,
Tractor nou și năzdrăvan
Fabricat chiar în ôst an.

Minați, măi,
Hăi, hăi!

Chiar de-i calea trolenită
Nu mal sîm nici o clipită.
Plecăm fără-întîzire
Spre marile șantiere
Iată colo-n depărtare

Munții albiți de nînsoare.
Două creste neclintite,
Prin cabluri au fost unite.
Între Ghifu și-ntr-o Frunf!

Oamenii durează punți,
Constructorii argeșeni
Pînă mai tîrî biozăeni,
Dăltuiri stîncile,
Strămutară apele,
Și-n al suvolului drum,
Barajul înalță-acum,
Pregătînd fără hodină
Nouă torfă de lumină.

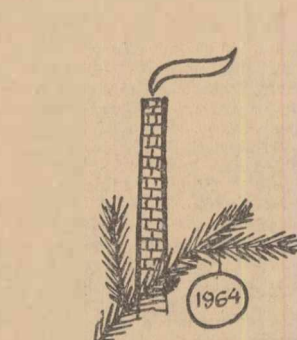
Cetăți mari ale chimiei!
Faimă dau azi Romîniei.
Vitamine pentru-ogore,
'Albe, moi, prelungi tuloare,
Cauciucul romînesc
Din formule-l plămădesc
(În mașini și agregate
De-naltă tehnicitate)
Oameni stăpîni peste toate...
Pe meleaguri oltenesti,
Pe cele moldovenești,
Zăcămintele-adormite,
Bogății ne-asemulate
Ies pe rînd azi la lumină
Să umple-a țării grădini.
Combinăte ca-n povești,
La Craiova sau Ploiești
Trgu Mureș și Pitești
Pe harta Industriala
Se vor înscrie cu lăld.
Uzina din Slatina
Nu-i departe cînd va da

Produce strălucitoare —
Aluminiu — sîrmă, bare.

Din pămînt se-nalță schele
Și la Turnu Măgurele.
Cît e țara-n lung și-n lat,
Tot de constructori am dat
Clădind blocuri sute, mii,
Teatre, școli pentru copii,
Să le urmă energie,
Ritmul tot mai viu să fie
Și-odată cu cele case
Mindre, 'nalte, arătoase
Să nu uite florile,
'Arbustii și-alele
Din preajma blocurilor,
Că și asta-i treaba lor.

Să tragem brazdă mănoasă
Și la reșenți pe-acasă
Că-n a Reșiei cetate
Înimă fierbinte bate.
Clocotul turnadelor,
Dogoarea cuploarelor,
Prin zecel și zecel de artere.
Țăril-i pulsează putere!

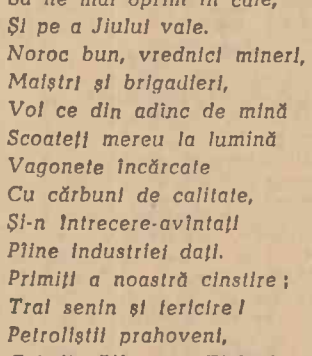

Reșienți, hunedoreni,
Brăileni și gălățeni,
Ploieșteni, bucureșteni,
Arădani și craioveni,
Brașoveni și vol clujeși
Fierul șițil a-l stăpîni
Dar și a-l însulești:
Vulesc strungurile-n hale,

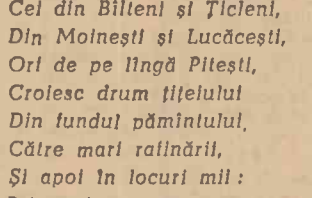
Întînd brațe macarale,
Ca o pasăre mălastră
Zboară către zare-albastră
„Dieselul”, pe drum de fier.
Se înalță către cer
Ale sondelor fîpturi,
Și răsund prin păduri
Electrice fierăstraie.
Combinele lanuri tale.
Și pornesc în depărtări,
Pe oceane și pe mări
Lebedele fermecate:
Nave la Galați lucrate!
Marinarii culezători
Poartă pe ape comori
Maria, însemnată e:
„Fabricat în R.P.R.”
Să trăiți, să-nlîneriți!
Meșteri harnici, iscusți,
Iar în anul viitor
Să-nalțe și mult zoor.

Minați, măi,
Hăi, hăi!

Să ne mal oprim în cale,
Și pe a Jiului vale.
Noroc bun, vrednicilor mineri,
Maștri și brigadieri,
Vol ce din adînc de mină
Scoateți mereu la lumină
Vagonete încărcate
Cu cărbuni de calitate,
Și-n întrecere-avîntați
Pline industriei dați.
Primiiți a noastră cînstire:
Trai senin și ierlicre!
Petrolștiți prahoveni,
Cel din Bileni și Țicleni,
Din Moinești și Lucăcești,
Ori de pe lîngă Pitești,
Croiesc drum fierului
Din fundul pămîntului,
Către mari rîlnări,
Și apoi în locuri mii:
Prin coloane argintate,
Din formule complicate
Minuni ca să scoată, știe,

Tricoterii, țesătorii,
Pantofarii, croitorii,
Cel care ne fac vestiminte,
Stoife și încălăminte,
Și în anul care vine
Să trimiță-n magazine
Măști multe, variate,
De mal bună calitate.
Calmul vînzătorilor,
Și bunăvoința lor
În 64, poate
N-or mai fi o raritate.

Minăți, măi,
Hăi, hăi!

Tîndra petrochimie,
Avioane prind să zboare,
Dudule pe cîmp tractoare,
Cu sau fără de claxoane
Furnicar de camioane,
Drumurile împlinesc
Și de fel nu ostensec
Parcă orlisc motor
Spune petroliștilor:
Multumire dragi firtați
Că voi mișcare ne dați!

Tricoterii, țesătorii,
Pantofarii, croitorii,
Cel care ne fac vestiminte,
Stoife și încălăminte,
Și în anul care vine
Să trimiță-n magazine
Măști multe, variate,
De mal bună calitate.
Calmul vînzătorilor,
Și bunăvoința lor
În 64, poate
N-or mai fi o raritate.

Tricoterii, țesătorii,
Pantofarii, croitorii,
Cel care ne fac vestiminte,
Stoife și încălăminte,
Și în anul care vine
Să trimiță-n magazine
Măști multe, variate,
De mal bună calitate.
Calmul vînzătorilor,
Și bunăvoința lor
În 64, poate
N-or mai fi o raritate.

Minăți, măi,
Hăi, hăi!

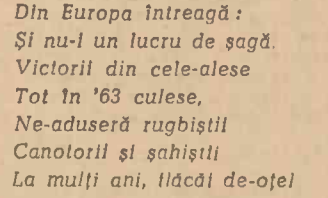
Fiece gospodărie
Mai puternică să fie
Cum sint multe-acum în țară,
Mădărasul, bunăoară.
'Agronomii, tractoriști,
Medicii, zootehniști,
Vă ajuta ne-ncetă
Ca să scoateți rod bogat,
Să sporii cirezile,
Vile, liveze,
Tractoare, semănători,
Combine, secerători
Umplu-nlînele cîmpii:
Puternice herghelii!
Să-nchinăm deci un pahar
(„Țînavă” sau „Murfatlar”)
Pentru sporuri la hectar!

Urati, măi,
Hăi, hăi!

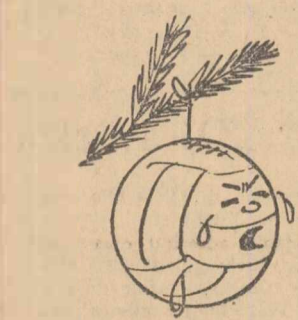
Să nu credeți c-am uitat,
Știm, mal avem de urat
Și pe la cercetători,
Muzicieni și actori
Cîntăreți și dansatori
(Consacrați sau amatori)
Dascăli, medici, ingineri,
Anume la textieri
Le dorim și de-astă dată
Poezie înspirată l...

Iarnă e și vînt mal bate,
Ei, de-ar merge „ca pe roate”
Că-ntr-un an producem, iată,
Cît în opt ani altădată.
ITB-ști... aji înțelegi?
Treceți prin stații mal des!
O3 neîncetă
Să nu sume ocupat.
Bine-ar fi o nouă carte
Telefoanele de-ar scoate.

Pe volebaliști știm doară
Nu l-a-trecut nici o țară
Din Europa întreagă:
Și nu-l un lucru de sagă.
Victorii din cele-alese
Tot în '63 culesc,
Ne-aduseră rugbiștii
Canotorii și șahiști
La mulți ani, lăcădi de-oje!
Să fie al vostru fel
Întreceri tot mal trumoase
Performanțe valoroase.

Iar cit despre fotbalști,
Ca să nu rămîna trîști

Suporterii în tribune,
Faceți și voi meciuri bune.

Minați, măi,
Hăi, hăi!

Anul nou curînd sosește
Și-n țara-ntr-o gîsește
Mulțumire, vologie.
Cu o nespășă mîndrie,
Astăzi simte fiecare
Cît ne-am îndatî de tare,
Îndrumați necontenit,
De-al nostru partid lubit.

Pe șantiere-n uzine,
Combinăte, schele, mine

În anul care-o veni
Noi succese-om dobîndi,
Că-ntr-un an producem, iată,
Cît în opt ani altădată.
Decenii aproape două
Scriu a țării carte nouă,
Bătălia-n timp de pace
În noi lăpte s-o pretae.
Deci în clinchet de pahare,

Pentru-împliniri viitoare
Urati, măi,
Hăi, hăi!

VIOERICA CIORBAGIU

LA NOU

COCTEIL DE RIME

Pe cadranul cu minute
Te întâmpin fericit:
Drag „O mie nouă sute
Șaizeci patru”, bun venit!

Lumea-nchindă toată seara
Cupe, toasturi, — o mulțime.
Eu îmi umplu călimara
C-un festiv cocteil de rime.

Oaspe acump, înții de toate,
Vreau să-ți spun că te admir:
Ești de-o punctualitate,
Parcă n-ai fi musafir!

Flă la luna, ziua, ora,
Anunțate în prospect,
Bați la ușa tuturor,
Chiar când liftul e defect!

Nopti și zile-n evidență
Le primești după orare
Și le-acorzi audiență
Fără nici o aminare.

Când semnezi cu minutarul
Pendula în miez de noapte,
Te așteaptă inventarul
Cu buchetele de fapte.

Vesel și-nchiriat de premii,
Te vei bucura cu noi,
Căci găsești, pe pinza vremii,
Peste tot imagini noi.

Ca desprinsă din poveste,
Te va însoți o zână
Pe meleagurile-aceste,
Cu bagheta ei în mină.

Blocuri noi răsar de-odată,
Zlăna-i harnică și vie,
Iar bagheta fermecată
Se numește azi: mistrie!

Unde te oprești anume,
Vezi întinerit tabloul.
Și, dacă-l întrebi de nume,
Îți răspunde: „Eu sint NOUL!”

Doar pe-alocuri, sub ghișee,
Te așteaptă la intrare
Cite-un vechi nărav să-ți deie
Număr de înregistrare.

Fii atent, să nu-ți aplice
Zeci de cifre și stampile,
Căci ar fi păcat să-ți strice
Noul tău costum de file.

Poți fi înțepat oleacă
La Sătră și Umor.
Usturd, dar o să-ți treacă,
Prea adinc nu-i acul lor!

Îți dorim să ai doar parte
De succese, de elan.
Și să avansezi departe
În serviciul tău... de-un an!

Anti vechi treceau întruna
C-un opaiș pe șosele
Tu, să treci la braț cu luna
Pe un bulevard de stele.

Hei, și după ce patetic
Ți-am servit o mică doză
De aperitiv poetic,
Zic să trecem și la... proză!

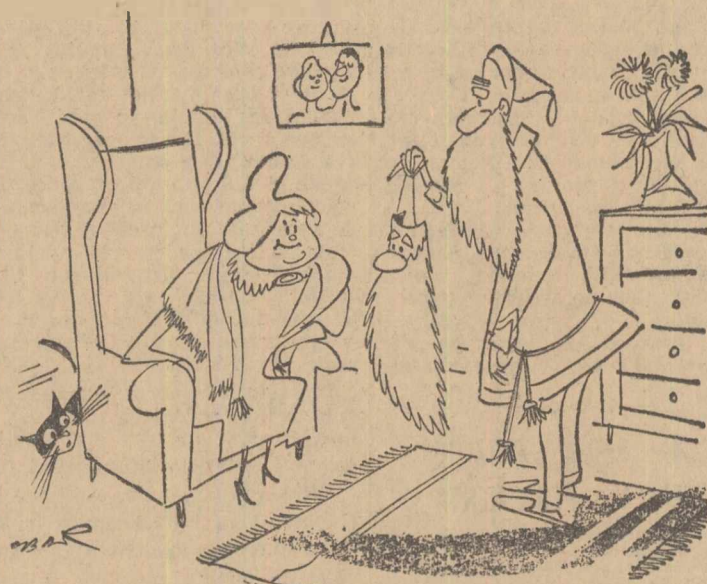
Vezi pe masa-npodobită
Sticle pline cu nectar?
Cititorii te invită,
Oaspe drag, la un pahar.

Astea-s vinuri decorate.
Bem o cupă, dacă vrei.
ANUL '64: — Hai, noroc și să-
nădate!

Bem și două, dragii mei!
Vă urez succese care
Drept la inimă ne merg.
Și vă mai doresc... răbdare
Pentru toastul lui

I. BERG

NELL COBAR

Bunicul: — Mi-am luat o mască să nu mă recunoască nepoții!

UNA CARE A... RĂSUCIT CAPUL TUTUROR...

— Îi recunoști... toaleta?
— Cum nu! E prefăcută din costumul ei de baie de anul trecut!

RĂVAȘE

Unui certăreț, de Re-
velion

Cu paharul ridicat,
Și rotind a ei privire,
„La mulți ani”, ea ne-a urât,
ca să aibă o... ciocnire!

Spectacolul, de lingă
mine

Lângă cupele prea pline
Noul an e așteptat...
El, nici pic nu și-a turnat:
Nu e sigur dacă vine!

Unui pronosportist

Cum noul an e-n drum spre noi,
E clar că asta își propune:
„1” la răvaș ar pune,
La plăcintă, însă... „2”!

Construcțiilor baraju-
lui hidrocentralei „16 Fe-
bruarie” de pe Argeș,
înalt de 165 metri

Amețitoare înălțime!
N-o să conteste asta nime
Dar cei ce-au pus atita zel
S-au îndat mai sus ca el.

Unui sot

Ți-ai cumpărat din prăvălie
Niște mănuși de piele moale,
De ziua asta la soție
Să nu vîi cu... minile goale.

Unui băutor

Cind ți-a spus nevasta-aseară
Că nu e... grășimă-n casă
Te-ai dus la „Alimentară”
Și-ai venit cu niște „Grasă”

Unui director de
I.R.C.R.

'64 dacă-o vrea
Să-i repare casa mata,
Pînă ce la rînd îl iei,
Îl apucă... '73.

V. D. POPA

Tuturor celor care au
depășit planul anual

O urare tuturor:
Vrem ca-n anul viitor
Să aveți în fiecare zi
Depășiri la... bucurii!

A. I.

SARMAUA

Vis înaripat al verzi,
Ce-l avu cît a durat
Sommul lunc, metamorfozic,
În butoiul de murat.
Potpurii de porc și vacă,
Simfonia tocăturii,
Imn de laudă mîncării!
Înălțat în... cerul gurii.
O cochetă care-și spală
Trupu-n sos și în smîntînă
Și se-nfășură în varză,
Ca în văluri o cadină!
O abilită diplomată,
Ce-a-ncheiat o strînsă ligă

C-o bîrdacă de vin roșu
Și-un ceain cu mămăligă.
Un buchet de mirodenii,
O frivolă parfumată,
Ce te-mbie cu mirosul
De slănină afumată.
Locatară principală
Tine-n spațiu tolerante
Perle de pipir picante,
Boabe de orez umilate.
Un aducător de sete,
De bei vinul cu ocaua.
Iată-n citeva cuvinte
Cum s-ar defini... sarmaua.

P. ANDREESCU

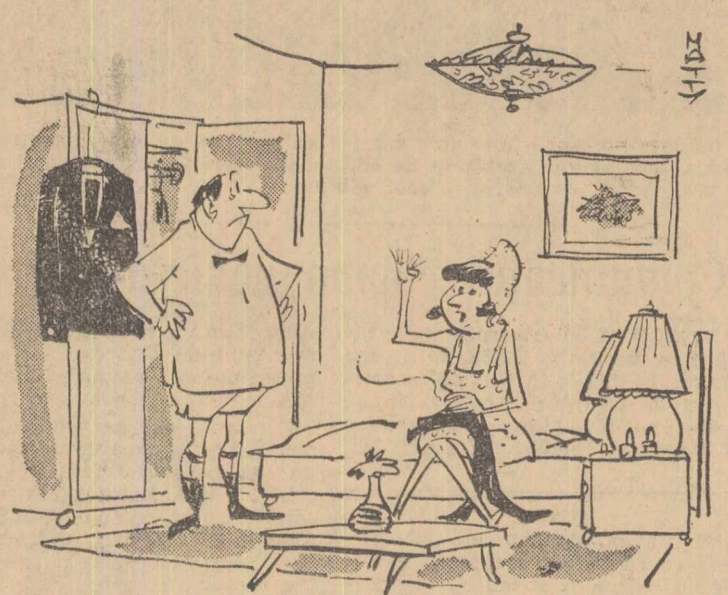
GH. CHIRIAC

INVITAȚII LA REVELION

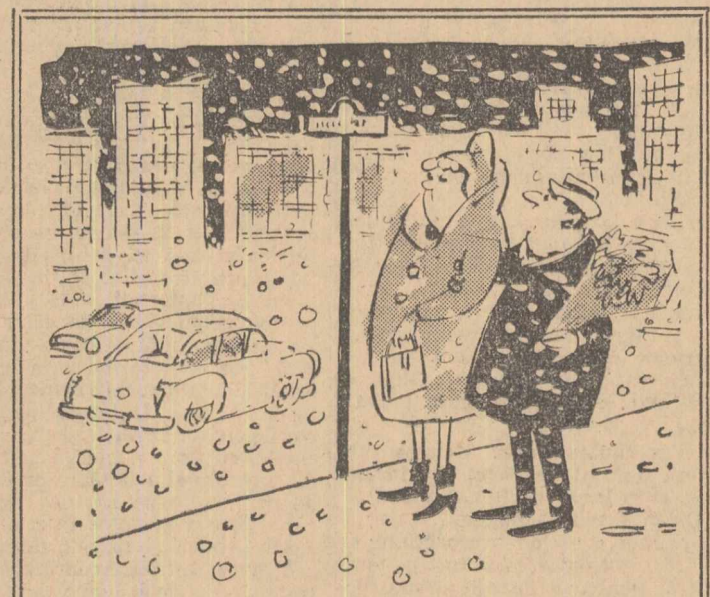
Fiecare cu gîndul său...

MATTY

12 FĂRĂ 20

— Bine omule, 365 de zile n-ai avut timp să-mi spui că-ți
lipsesc doi nasturi?

12 FĂRĂ 15

— Ei, tot nu te-ai decis să-mi spui la cine mergem?

12 FĂRĂ 10

— Vin... Fără o floare... fără un cadou... Maricico, la repede
Cotnarul și pune vinul de 6.50!

— Lasă dragă, nu-ți face nervi! Doar n-o să fie atît de nesim-
țit încît să-nceapă revelionul fără noi!

În așteptare

Brăduțel cu foi ca acu'
Din pădurea deasă.
Iarăși în podobă rădă
Ne-ai intrat în casă.

Pe sub cetina ta verde
Stringi cu mic cu mare
Anul Nou, la masa-nținsă,
L-așteptăm fiecare

Stă mam-mare-n capul mesei
(Ea îi va fi nașă —
Optzeci de anișori ca asta
A văzut în față)

Lîngă ea — nepoți, nepoate,
Strănepoți-o droaie...
Și ce ris, ce veselie,
Stăruie-n odaie!

Nu-i bunicul doar. Își scoate-n
Camera vecină
Din sipetul lui, caftanul
De la naftalină.

Barbă are naturală
Lungă, albă-spumă —
Concurent lui Moș Gerilă
Îi va fi, nu glumă!

Brăduțel cu foi ca acu'
A zîmbit mam-mare —
Plin de voioșie-n ușă
Anul Nou apare...

La paharul și închină,
Ochii-i rid bătrîni:
— Asta va fi cel mai chipeș,
Că-mi cunosc eu finii!

MIHAI CALMICU

Toastul unui pisălog

Tovarăși, din păcate, noaptea
de Anul Nou nu ține decît o sin-
gură noapte și asta, s-o recu-
noaștem deschis, fiindcă n-am
depus suficiente eforturi!

Abia în noaptea asta mi-am
dat seama cîtă dreptate are to-
varășul șef cînd susține că unii
dintre noi lucrează sector. Da,
așa e! Fiecare a mîncat din far-
furia lui, fiecare a băut din pa-
harul lui, iar tovarășii Popescu,
Ionescu și Grigorescu au mîncat
fiecare în altă cameră, rupin-
du-se total de masă, care se afla
în sufragerie... Tovarășul director
spune că unii dintre noi poartă
ochelari de cal și nu vede decît
ceea ce are în fața lor... Popescu

n-a văzut decît ceea ce avea în
fața lui. Și în fața lui avea pur-
celul. Grigorescu n-a văzut de-
cît ceea ce avea în fața lui. În
fața lui avea pe Didina. Numai
eu, tovarăși, am văzut mai departe...
Am văzut pînă în cameră și
nu mi-a scăpat nimic. Nu mi-a
scăpat nici purcelul, l-am făcut
analiza suncii. N-am uitat nici o
clipă cuvintele tovarășului șef,
care spunea că oriunde ne-am
afla și cu orice prilej, noi trebuie
să ducem o luptă necrutătoare
împotriva vechiului. Eu l-am as-
cultat și în această noapte!... Am
dat de-o damigeană d-ăi vechi și
l-am lichidat necrutător.

I. AVIAN

GLUME

EL: Dansați minunat!
EA: Sinteti gentili.

EL: Nu, nu. Dansați minunat.
Nici n-am simțit parchetul sub pi-
cioare.

EA: Nici n-aveai cum, ai dan-
sat numai pe pantofii mei...

GAZDA: Cum vă place purcelul
la tavă?

INVITATUL: E o încîntare.
Chiar voiam să vă întreb de unde
ați luat tava...

— Grigore, ce l-ai cumpărat ca-
dou de Anul Nou nevastei tale?

— O pereche de papuci.

— De ce tocmai papuci?

— Fîlîndcă m-am săturat să mă
țină tot sub cei vechi.

CORNELIA COSTIN

AL. CLENCIU

IMPODOBIREA... POMULUI

Confuzia.

MICI FELICITARI SPECIALE... CU PROVERBE SI ZICALE

— Fabrica de imprimate posta-
le felicită pe toți expeditorii de
scrisori, care au reușit în cursul
anului 1963 să lăpească picurile
puse în vinzare la chioșcuri și
debite, — și le mulțumește din
toată inima pentru completarea
zicalei: „Cu răbdarea treci ma-
rea... și-ncearcă de-a lîpi scri-
soarea!”

— Spălătoria chimică „Albă ca
zăpada” transmite călduroase fe-
licitări tuturor clienților, care a-
niversează în 1964 un an de zile
de cînd au predat lenjeria la
spălat sau curățat. Și le recoman-
dă pentru noul an cunoscutul
proverb: „Rufește murdare se
spală în familie!”

— Noi, reprezentanții autori-
zați ai pătănjilor care și-au
stabilit sediul în porțile terenuri-
lor de fotbal, mulțumim din
toate firele acelor fotbaliști gen-
tili, care nu ne-au deranjat deloc
nici în anul 1963. Totodată înțim
să precizăm că vechiul proverb
„Unde nu-i cap, vai de picioare”
nu are nici un fel de legătură cu
persoanele vizate, zicătoarea fiind
creată cu mult înainte de apari-
ția fotbalului.

— Locatarii unor imobile aduc
înfrigurate felicitări întreprinde-
rilor I.R.C.R. ce au făcut repara-
ții admirabile la acoperșurile
respectivelor clădiri. Aceste ac-
operșuri rezistă acum la toate in-
temperările, afară de ploile care
continuă să pătrundă prin tava-
ne. Se recomandă celor în cauză
adoptarea proverbului: „Dacă nu
curge, pică!”

— Locuitorii de pe strada Ne-
liniștei felicită pe această cale pe
vecina lor Lizica, pentru perse-
verența cu care, atunci cînd plea-
că de acasă, lasă aragazul aprins,
fierul de călcat în priză, robine-
tele deschise etc. Ei speră că în
anul viitor Lizica nu le va mai
da prilejul să simtă pe propria
lor piele proverbul cunoscut în
tot cartierul: „Cînd Lizica nu-i
acasă, joacă pompierii pe casă!”

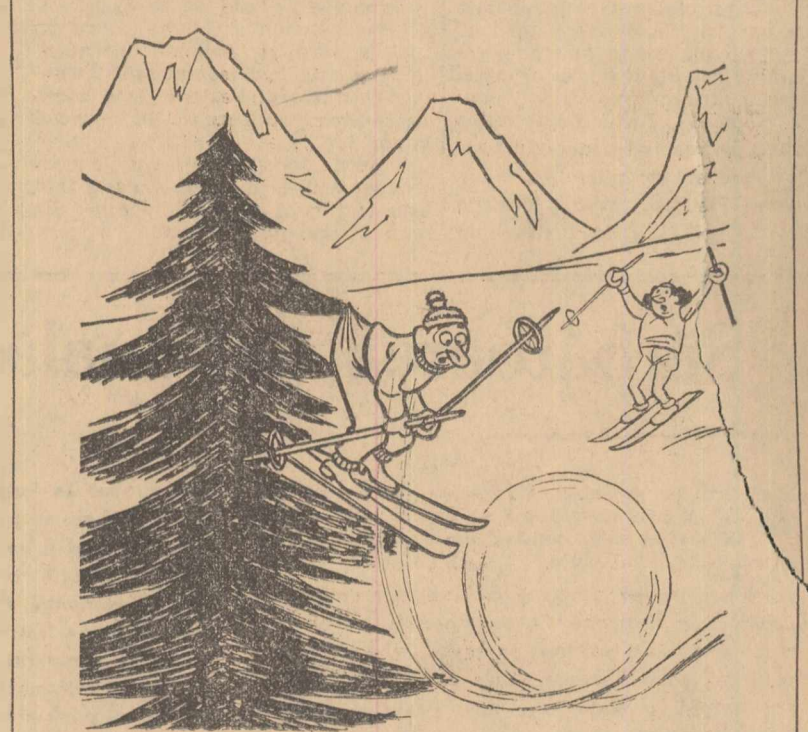
— Autorii emisiunilor de sătră

și umor felicită foarte călduros
pe auditorii, pentru răbdarea și
tenacitatea cu care au ascultat
aceste emisiuni și în decursul
anului 1963, chiar și atunci cînd

ele aveau nevoie de mai mult
haz, de mai mult spirit. Vorba
proverbului: „Prietenul la nevoie
se cunoaște!”

I. B.

FRED GHENĂDESCU

Brad... împodobit

REVELIONUL SERVILULUI

— La gustări dăm țuică fiartă?
— Fugi cu țuica! Uii că vine și șeful? Dăm șampanie
fiartă.

Urări și felicitări

NAE TEJCHELUTA — GES-
TIONAR urează fraților, cumna-
ților, rudelor și nepoților săi... cîte
3 metri de finet cu picătele, soșit
acum la cooperativă și pus la păs-
trare sub teighea, special pentru
ei, cu ocazia anului nou. Urarea
trebuie ridicată în maximum 3 zile,
căci dacă vine controlul iese... La
mulți ani.

IORGU ORĂȘANU — MEDIC

felicită călduros pe tărâni din co-

mună pentru răbdarea cu care-l
așteaptă să vie la dispensar și le
dorește din inimă multă sănătate
și să se mute cît mai grabnic cu
colectiva în București, ca să-și poa-
tă duce și el munca de medic.

IONEL LAUDĂREANU — de
profesie „BUN LA TOATE” se fe-
licită pe sine, pentru invenția ce-o
va face în 1964. Pînă atunci își
urează sincer să-i vină vre-o idee

Pt. conformitate
ALEX. LAPUSNEANU